

Zijn echtgenote, kinderen en
kleinkinderen, en gans de familie

danken van harte voor uw gebed en
uw bliken van deelneming.

Beproeving die hem heeft bezwaard,
hij heeft ze uit Uw hand aanvaard
en stil zijn strijd gestreden.

Bemoedigende herinnering aan
De Heer JULIEN SIMOENS

echtgenoot van Mevrouw
ANNA DHONDT,

geboren te Kruishoutem op 1 januari
1915 en godvruchtig overleden te Oude-
naarde in het Onze Lieve Vrouw Zieken-
huis op 15 mei 1977, gesterkt door de
H.H. Sakramenten der zieken en de
Pauselijke Zegen.

Hij kon als het ware niet sterven, maar het is dan toch gebeurd : Julien is overleden ! Hij is letterlijk over en door het lijden gekomen, waar hij ook zelf zijn lijden zag naartoe gaan. Aan de dokter te Leuven vroeg hij : " 'k Heb gedaan wat ik moest doen. Mijn kinderen zijn gelukkig en moeder is veilig bij hen. Ik mag zeker wel sterven ? "

Hij werd door zijn ziekte overbiddelijk afgetakeld en ontluisterd, maar ook gelouterd en voorbereid. De velen die hem verzorgd en bezocht hebben vonden hem altijd gelaten, overgegaan, nooit klagend, zelfs niet zuchtend, hoogstens een verborgen traan omdat hij de zijnen zo liefhad. De zorgvolle liefde van zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen, de vriendschap van talloze bezoekers en zijn stil gebed waren daarbij zijn kracht en berusting. Hij aanvaardde het onvermijdelijke. Toen een priester hem zei : "Het komt allemaal nog weer goed", kon hij dit zelfs met een betekenisvolle glimlach beamen. Hij wist hoé hij zoveel moest lijden.

We kennen hem : een harde, verbeterde werker, die voor zijn vrouw en de toekomst van zijn kinderen moeizaam maar succesvol een bloeiende zaak opbouwde ; een echtgenoot en vader die met plichtsbesef en verantwoordelijkheid zijn gezin leidde ; een man die graag plezier deed aan bekenden en

onbekenden en die daarom te vroeg is heengegaan ; een christen die God en de naaste herkende in gebed en zondagsplicht, in hartelijkheid en onopvallende maar doelbewuste goede werken. Zo mag en zal hij in de herinnering van zijn familie en vrienden voortleven.

Mijn beste echtgenote, het is onze vreugde, onze fierheid en onze vrede dat wij samen doorheen veel beproevingen een schoon gezin hebben doen leven ; het zal uw troost zijn dat onze kinderen veel van u zullen houden. Gij weet hoe dankbaar ik u ben voor uw trouw en uw onberekende zorg tot in mijn zo pijnlijke laatste weken, dagen en uren. Moge uw aanwezigheid de band tussen onze kinderen stevig en veilig houden.

Liefste kinderen, gij hebt me gerust zien sterven omdat ik gerust ben in u, voor moeder en voor elkaar, voor uw kinderen en voor uw werk. Gij kent vaders wens : blijf zoals moeder en ik u geleerd en voorgedaan hebben en leer het ook zo aan mijn lieve kleinkinderen. Het komt dan inderdaad allemaal weer goed !

Goeie vrienden, dokters en verpleegsters, uw hartelijkheid en uw fijne zorgen waren mij tot sterke steun. Moge uw beroep en roeping nog veel mensen bevrijden en gelukkig maken.